

Posudek oponenta

Název práce: **Veřejný zájem, politika a developéři**

Autor: **Ondřej Srb**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. et Mgr. Michal Urban, Ph.D.**

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): **22. 12. 2016**

Autor diplomové práce sepsané na shora nadepsané téma předložil text, který naplňuje všechny formální náležitosti uložené pro tento typ kvalifikačních prací, a to včetně povinného čestného prohlášení, abstraktů v českém a anglickém jazyce a klíčových slov taktéž dvojjazyčně. Práce svým rozsahem 77 normostran opět zcela splňuje formální kritéria.

Stran technického zvládnutí textu práce vyhoví, oponentovi však např. zůstal utajen systém psaní znamének (tečky) za poznámkami pod čarou. Původní systém, který cca. do strany 25 zachoval tečky za textovou poznámkou pod čarou a bez tečky byly uváděny jinak pečlivé citace literatury, se od zmíněné strany 25 mění na nahodilý (např. na straně 25 chybí tečka za poznámkou 42, oproti tomu na straně 26 je navzdory původnímu systému v poznámce 43 tečka uvedena). V některých případech (mj. strana 25 a 40) je nadbytečná mezera mezi poznámkami pod čarou, hned v obsahu je špatně uvedené jméno zastupitele městské části Praha 5 Ondřeje Velka (oponent má za to, že skloňování je právě takto, nikoliv Veleka, ale pokud toto skloňování autor s respondentem konzultoval, oponent se na tomto místě omlouvá). Tedy souhrnně z technického hlediska práce obstojí, množství překlepů je akceptovatelné, nicméně práci by prospěla ještě závěrečná redakce, jakkoliv si je oponent vědom, že vlastní chyby často při opakovaném čtení nelze postihnout.

Z hlediska struktury se otvírá několik otázek. Předně po velmi pěkném kontextovém úvodu k problematice veřejného zájmu (z hlediska společenských věd, mj. politologie a ekonomie) chybí obdobný kontextový úvod k dalším dvěma kruciólním pojmům vytčeným v názvu práce, a to k pojmům politika a developéři. Volba struktury práce je samozřejmě na autorovi, který ji sepsal s určitou představou a cílem, avšak z pohledu oponenta by bylo možné významně zkrátit popis z oblasti správního práva ve prospěch definování pojmu politika právě ve světle veřejného zájmu. Práce je totiž odevzdávána v oboru politologie a sociologie, a v tomto směru lze taktéž uvažovat nad komunální politikou, kompetencemi rady a zastupitelstva (na úrovni hlavního města i městských částí), ale zejména také nad kompetencí úřadů městských částí a Magistrátu hlavního města Prahy, taktéž v kontextu sváru mezi

přenesenou (imperativní) a samostatnou (politickou) působností. Definice pojmu developer by si patrně také vyžádala větší prostor.

K obsahu samotnému lze přičinit několik poznámek. K definování pojmu veřejného zájmu v kontextu společenských věd a právní vědy doporučuje oponent i pro účely ústní obhajoby zvážit také chápání vztahu veřejného a soukromého práva (již od dob *Domitia Ulpiana* po současnost), neboť i v tomto vztahu lze do určité míry sledovat proměny pojmu veřejného zájmu.

Na téma pojmu veřejného zájmu z hlediska práva a právní vědy pokládá oponent otázku, zda by tento pojem jako neurčitý právní pojem (což je ostatně na několika místech práce uvedeno) neměl být definován toliko v rámci každého jednotlivého správního nebo soudního rozhodnutí, nikoliv jako takový.

Na stranách 54 až 55 autor pracuje s pojmem obvyklé ceny. V tomto ohledu lze upozornit na ustanovení § 36 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze: „*Při úplatném převodu majetku se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylna od ceny obvyklé musí být zdůvodněna, jde-li o cenu nižší než obvyklou. Není-li odchylna od ceny obvyklé zdůvodněna, je právní jednání neplatné.*“ Vedle toho však musí zastupitelé respektovat § 159 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, přičemž toto ustavení vykládají orgány činné v trestním řízení poměrně extenzivně.

Na straně 72 se uvádí, že osoby určené pro rozhovory *odpovídali potřebě* autora pro jejich výběr. Oponent by se rád dotázal, v čem tato potřeba spočívala. Nebylo by pro jistou reprezentativnost vhodnější hovořit např. se zástupci jednotlivých klubů při zastupitelstvu hlavního města Prahy, kteří se zajímají o územní plánování? Z hlediska oponentova subjektivního pohledu došlo k výběru osob výrazně „extrémních“ v kladném slova smyslu. Tomáš Hudeček může být dosti ovlivněn svým zásadním volebním neúspěchem a obecnou kritikou poměrů, Ondřej Velek „operuje“ v prostoru výrazně atypické městské části, s atypickým charakterem Strany zelených (mimořádně v minulosti částečně podporující Milana Jančíka), přičemž je ve svých názorech dosti minoritní.

Oponent by rád položil otázku, jak bude diplomant hodnotit z hlediska veřejného zájmu jednotlivé stavby na území městské části Praha 5, tedy zda z pozic právních nebo hodnotových/ideologických.

Další otázka, která se nabízí, je, jak definovat menší stavby (viz závěr na straně 82). V čem spočívá pozitivní vliv IPR (tamtéž)? Co znamená stabilizace IPR a proč je podle diplomanta nestabilní (v době uzavření rukopisu má řádně jmenovaného ředitele).

Možné otázky k ústní obhajobě byly formulovány ve vlastním textu. Celkovou optikou považuji téma práce i způsob jejího zpracování za záslužné (snad vyjma velmi metodologicky sporného výběru respondentů pro osobní rozhovory, možná by byl zajímavý pohled Jana Slezáka a Matěje Stropnického proti názorům Tomáše Hudečka, a Radka Klímy nebo Tomáše Homoly proti názorům Ondřeje Velka). Práce vyniká zajímavou kontextovou expozicí, pečlivým zpracováním judikatury a právní a úpravy, jakož i snahou otvírat zásadní témata. Jako taková jistě zaslouží být připuštěna k ústní obhajobě, kde vzhledem k některým výše uvedeným výhradám navrhuji hodnocení velmi dobře s výhradou výkonu (posunu oběma směry) při ústní obhajobě.

V Praze dne 14. 1. 2017

JUDr. Tomáš Havel, Ph.D.